

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Lidelsens Vej

Citation: Dalgas, Ernesto: "Lidelsens Vej", i Dalgas, Ernesto: *Lidelsens Vej*, udg. af Henrik Schovsbo , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 292.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-dalgaslidaval-shoot-idm139862323228000.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Lidelsens Vej

Fædrene og kvinderne fører Salomon frem til det autentiske liv. Kompositionen lukker sig, trinene er gennemlevet i tur og orden. Men det er ikke vandreår, der kommer efter læreårene. Det er følelsesfuldhed, det er tilslutning til den hellige Frans* solsang, det er afslutningens »Det er fuldbragt«, vi når frem til ved vejs ende. Derved er *Lidelsens Vej* langt fra romantikkens dannelsesromaner, tættere på 293 naturalismens afviklingsromaner. Salomon er i slægt med Pontoppidans *Lykke Per*, der også når »hjem« til sidst, og med sin nærmeste efterfølger Harald Kiddes *Helten* og sine fjernere aflæggere Jacob Paludans *Jørgen Stein* og Martin A. Hansens *Løgneren*. Disse romanskikkelser ville melde sig for den, der tog sig for at skrive historien om de danske helte, der i deres liv blot opnår at komme hjem fra den skræmmende verden. Blichers landsbydegn, Morten Vinge, vil nok vise sig at være stamfader til dem alle.